

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0189 van 7 december 2011
in de zaak 2010/0642/SA/3/0702

In zake: de **STAD HASSELT**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Hugo LAMON
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Schiervellaan 23
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Inge WILLEMS

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

■■■■■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marco SCHOUPS
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, De Burburestraat 6-8
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld door neerlegging ter griffie op 14 juli 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 10 juni 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen de partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 18 februari 2010 voorwaardelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen de partij een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een hoofdgebouw met vier filmstudio's en transfergebouw tussen studio's en bestaande gebouwen voorwaardelijk verleend.

Het betreft percelen gelegen te ■■■■■, en met als kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing werd met een arrest van 21 september 2011 (nr. S/2011/0115) als onontvankelijk verworpen.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 30 november 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

■ die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Lieselot DE MEYERE die loco advocaat Marco SCHOUPS verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■ vraagt met een op 13 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 22 oktober 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomen aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FETEN

Op 26 oktober 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomen de partij bij het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een hoofdgebouw met vier filmstudio’s en transfergebouw tussen studio’s en bestaande gebouwen”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan ‘Hasselt-Genk’, gelegen in industriegebied. De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 december 2009 tot en met 3 januari 2010, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De Brandweer van de stad Hasselt brengt op 16 november 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De stedelijke Groendienst brengt op 27 november 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Infrax brengt op 10 december 2009 een gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 12 januari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 21 januari 2010 brengt het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij een voorafgaand ongunstig advies uit met volgende motivering:

“ ...

Overwegende dat deze aanvraag de eerste fase behelst van de werken in het teken van de filmstudio's; Dat in een latere fase de bestaande gebouwen zullen hersteld en heringericht worden, indien nodig via een nieuwe bouwaanvraag.

Overwegende dat het gebouw gelegen is binnen de contouren van [REDACTED]; dat gezien de bestaande ruimtelijke configuratie en de reeds aanwezige bebouwing het ontwerp zich integreert in de onmiddellijke omgeving en past in de geest van [REDACTED] Overwegende dat het bouwvolume zich aan de voorzijde ent op de nieuwe “ingegroende” wegenis; Dat het aan de zijkant grenst aan de open ruimte waarin, in het masterplan, de wadi opgenomen is.

Overwegende dat de gebouwen worden opgetrokken in betonpanelen met een terracotta-rode kleur; dat de verharding zoveel mogelijk zal uitgevoerd worden in waterdoorlatende verhardingen.

Overwegende dat de werking en indeling van de gebouwen op correcte wijze omschreven worden in de verklarende nota van de ontwerper.

Overwegende dat geopteerd is om het bestaande bedrijventerrein op te waarderen tot een kwaliteitsvolle campus van hightech-, research- en developmentbedrijven; Overwegende dat met het oog op de realisatie van deze doelstelling overgegaan werd tot het opmaken van een masterplan voor de ganse site;

Overwegende dat dit masterplan vooral tot doel heeft zowel de aard van de bedrijven, de architecturale kwaliteit en vooral de beeldkwaliteit van het openbaar domein voor de ganse site op te waarderen en te bewaken;

Overwegende dat om die reden in het masterplan ook uitdrukkelijk is bepaald dat de vereiste parkeerbehoefte voor een groot deel ondergronds moet worden gerealiseerd (art. 1.1 van de voorschriften : parking (onder- en bovengronds, resp. 40 en 60%)). Dit om enerzijds de gronden optimaal te kunnen benutten voor de vooropgestelde bedrijvigheid (i.p.v. parkeerruimte) en anderzijds om de reeds beperkte openbare en vrije ruimte ook kwalitatief in te vullen als groen of verblijfsruimte om zo de zichtkwaliteit ook te verbeteren (i.p.v. een weinig kwaliteitsvolle parkeervulling);

Overwegende dat aan deze doelstelling van [REDACTED] - laatste versie d.d. oktober 2009 - niet voldaan wordt;

Dat het voorzien van filmstudio's een grote bijkomende parkeerdruk veroorzaakt;

Dat er enkel bovengronds 75 parkeerplaatsen voorzien worden;

Dat om bovenvermelde redenen de aanvraag onaanvaardbaar is in de ruimtelijke context.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag NIET in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp onbestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

BESCHIKKEND GEDEELTE ONGUNSTIG voor de afbraak van een bestaande kantine, het bouwen van een hoofdgebouw met 4 filmstudio's en een transfergebouw tussen deze studio's en de bestaande gebouwen.

...

De afdeling Wegen van de stedelijke technische dienst brengt op 25 januari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 15 februari 2010 een ongunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 21/01/2010 een uitgebreid gemotiveerd ongunstig advies verleende; dat ik volledig kan instemmen met de overwegingen die geleid hebben tot dit advies; dat de aanvraag niet past in het geschetste wettelijk en stedenbouwkundig kader daar er geen aanvaardbare oplossing voor de bijkomende parkeerdruk wordt voorzien en de aanvraag bijgevolg niet bestaanbaar blijft met de vereisten van een goede perçeelsordening en met de stedenbouwkundige kenmerken van de omgeving;

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij weigert op 18 februari 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en hemeemt de motivering van haar ongunstig voorafgaand advies.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 2 februari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 7 mei 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Zij doet hierbij volgende overwegingen gelden:

“ ...

De aanvraag werd zowel door het college van burgemeester en schepenen als door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar ongunstig geadviseerd omwille van het feit dat het project geen ondergrondse of inpandige parkeergarage voorziet maar het parkeren voorziet aan de voorzijde van de gebouwen (115 parkeerplaatsen), en de vergunning word om deze reden geweigerd.

Ten gronde vanuit ruimtelijk oogpunt volgende opmerkingen

- Wat de voorgestelde bestemming betreft kan worden geconcludeerd dat een filmstudio in feite een productieeenheid is en geen handel of horeca. In de context van dit specifieke bedrijventerrein (kantoren ██████ e.a.) is deze bestemming aanvaardbaar;*
- het voorzien van parkeerplaatsen op een druk bezet bedrijventerrein is een probleem. De stad Hasselt heeft een tekort aan bedrijventerreinen en wenst de bestaande, zoals in casu de ██████, zo goed mogelijk te benutten. Om deze reden*

wordt zo veel mogelijk ruimte voorzien voor bedrijfsgebouwen; om enige ruimtelijke kwaliteit aan het bedrijfsterrein te geven zou de resterende ruimte moeten worden voorzien voor groen of parkaanleg;

- het gebruik van een masterplan om dergelijk "stedelijk" terrein te ordenen is niet nieuw; voor de stationssite van Hasselt word dit reeds aangewend. Voor de [REDACTED] werden reeds 3 opeenvolgende ontwerpen opgemaakt waarvan het laatste duidelijke opties bevat inzake parkeren, bovengronds of ondergronds eventueel met percentages. Dit masterplan voorziet een bedrijventerrein in een parkaanleg maar is enkel een intern werkdocument, en werd tot nu toe niet uitgewerkt middels een ontwerp ruimtelijk uitvoeringsplan;*
- Vanuit een goede ordening van het bedrijventerrein is het nochtans meer dan aangewezen dat voor dit project het parkeren grotendeels ondergronds of inpandig (op niveau maaiveld onder de gebouwen) wordt voorzien, en wel om volgende redenen :*
 - het voorgestelde project is verkeersaantrekkend zoals alle andere projecten op de site;*
 - de aanvrager stelt aan de stad Hasselt als alternatieve parking het terrein aan de overzijde van de grote laan voor, waardoor terreinen, waar nog industriële ontwikkeling mogelijk is, weer worden opgeofferd aan parkeerplaatsen. Dit is geen duurzame ruimtelijke ontwikkeling;*
 - de ruimte van het bestaande bedrijventerrein moet zo economisch mogelijk worden gebruikt met een kwalitatieve groenaanleg tussen de gebouwen.*
 - door het feit dat op dit bedrijventerrein reeds grote gebouwen aanwezig zijn en worden hergebruikt, kunnen voor deze constructies geen ondergrondse of inpandige parkings worden voorzien. Derhalve is het logisch en aangewezen dat de nieuwbouw de parkeerbehoefte moet opvangen.*

Overeenkomstig dit verslag wordt aan de deputatie voorgesteld het beroep niet in te willigen.

De vergunning kan niet worden verleend.

Het besluit van het college van burgemeester en schepenen moet worden bevestigd.

Na de hoorzitting van 11 mei 2010, beslist de verwerende partij op 10 juni 2010 om het beroep voorwaardelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de gewijzigde plannen. Zij overweegt hierbij het volgende:

" ...

Overwegende dat de aanvraag zowel door het college van burgemeester en schepenen als door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar ongunstig geadviseerd werd omwille van het feit dat het project geen ondergrondse of inpandige parkeergarage voorziet maar het parkeren voorziet aan de voorzijde van de gebouwen (115 parkeerplaatsen), en de vergunning om deze reden geweigerd werd;

Overwegende dat wat de voorgestelde bestemming betreft kan worden geconcludeerd dat een filmstudio in feite een productie-eenheid is en geen handel of horeca; dat in de context van dit specifieke bedrijventerrein (kantoren [REDACTED] e.a.) deze bestemming aanvaardbaar is;

Overwegende dat het voorzien van parkeerplaatsen op een druk bezet bedrijventerrein een probleem is; dat de stad Hasselt een tekort aan bedrijventerreinen heeft en de bestaande, zoals [REDACTED] site, zo goed mogelijk wenst te benutten; dat om deze reden zo veel mogelijk ruimte voorzien wordt voor bedrijfsgebouwen; dat om enige ruimtelijke

kwiteit aan het bedrijfsterrein te geven de resterende ruimte zou moeten worden voorzien voor groen of parkaanleg;

dat het gebruik van een masterplan om dergelijk “stedelijk” terrein te ordenen niet nieuw is; voor de stationssite van Hasselt werd dit reeds aangewend; dat voor de [REDACTED] reeds 3 opeenvolgende ontwerpen opgemaakt werden waarvan het laatste duidelijke opties bevat inzake parkeren, bovengronds of ondergronds eventueel met percentages;

Overwegende dat dit masterplan evenwel binnen het stedelijk beleid geen interne goedkeuring kreeg maar enkel een intern werkdocument is, en tot nu toe niet uitgewerkt werd middels een ontwerp ruimtelijk uitvoeringsplan; dat de deputatie van oordeel is dat de aanvraag voor vergunning in aanmerking komt omdat voldoende parkeerplaatsen kunnen worden voorzien voor het gebouw op eigen terrein, zoals aangeduid in ontwerp;

Overwegende dat de beroeper naar aanleiding van de opmerkingen tijdens de hoorzitting een gewijzigd ontwerp heeft bijgebracht, waarbij het rioleringsplan werd aangepast aan de voorwaarden gesteld in het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij inzake ruimte en hergebruik van hemelwater, meer specifiek :

- ten minste 1.000 m² van de verharde oppervlakte dient te worden gecompenseerd door een infiltratievoorziening (gracht, wadi, ondergrondse infiltratievoorziening);*
- er moet aangetoond worden dat steeds voldaan is aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater;*
- er moet nog een pomp voorzien worden op de hemelwaterputten en bij voorkeur ingetekend op de plannen. Het verplichte hergebruik van hemelwater via een pomp en een apart leidingcircuit moet bij voorkeur na de werken gecontroleerd worden door de gemeente;*

dat tevens het brandweeradvies bij het dossier gevoegd werd;

Overwegende dat de deputatie als orgaan van actief bestuur uitspraak doet op grond van een eigen beoordeling van de concrete inhoud van een beroepsdossier; dat zij aan het verlenen van een vergunning bepaalde voorwaarden mag verbinden en dat zij niet buiten de perken van de haar, krachtens artikel 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening toegekende bevoegdheid, treedt door planwijzigingen te aanvaarden wanneer deze wijzigingen van ondergeschikte aard zijn en erop gericht zijn aan de, tegen de oorspronkelijke plannen, ingebrachte bezwaren tegemoet te komen;

dat terzake dient verwezen naar de Arresten van de Raad van State nr. 11.775 van 27 april 1966, nr. 16.154 van 11 december 1973 en nr. 21.217 van 5 juni 1981;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat op basis van de gewijzigde plannen het ontwerp ter plaatse wel aanvaardbaar is; dat deze planaanpassingen de essentie van de aanvraag niet wijzigen;

Overwegende dat het beroep kan ingewilligd worden onder voorwaarde dat

- in verband met de brandweerstand, brandveiligheid en evacuatievoorzieningen van de constructie het advies van de brandweer strikt wordt gevolgd*
- het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij wordt gevolgd*

Gehoord het verslag van Walter Cremers, lid van het college;

BESLUIT

Artikel 1 Het door [REDACTED], [REDACTED], namens [REDACTED] ingesteld beroep wordt **voorwaardelijk ingewilligd**.

Vervolgens wordt aan [REDACTED] **de stedenbouwkundige vergunning verleend voor de op het bijgaande plannen aangeduide werken onder de voorwaarden dat :**

- **in verband met de brandweerstand, de brandveiligheid en de evacuatievoorzieningen van de constructie, het advies van de brandweer strikt wordt gevolgd;**
- **het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij inzake ruimte en hergebruik van hemelwater wordt gevolgd;**

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De vordering werd door de Raad bij arrest van 21 september 2011 (nr. S/2011/0115) naar tijdigheid ontvankelijk bevonden.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep als volgt:

“ ...

Conform art. 4.8.16., §1, 2° VCRO kunnen de bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorganen een beroep indienen bij Uw Raad.

In het dossier van [REDACTED] zijn de vergunningverlenende bestuursorganen het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Hasselt en de Deputatie van de Provincie Limburg.

Het inleidend verzoekschrift werd evenwel ingediend door de Stad Hasselt en niet door het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Hasselt. De verzoekende partij wordt in de aanhef van het verzoekschrift omschreven als “de Stad Hasselt, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen”. Ook in het schrijven van 1 september 2010 van de raadsman van de Stad Hasselt aan [REDACTED] wordt verwezen naar de Stad Hasselt als de indiener van het beroep. (Verzoekschrift namens de Stad Hasselt dd. 14 juli 2010, blz. 1 en Farde II, stuk 1)

Er is aldus een tegenstrijdigheid tussen de hoedanigheid van de verzoekende partij en de rechtsgrond waarop zij haar vordering lijkt te baseren.

De vordering van de Stad Hasselt tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 10 juni 2010 van de Deputatie van de Provincie Limburg is dan ook onontvankelijk.

...”

De verzoekende partij betwist de door de tussenkomende partij ingeroepen exceptie en verklaart, in haar wederantwoordnota het volgende:

“...

Het staat ten deze niet ter discussie dat het college van burgemeester en schepenen van de Stad Hasselt op 8 juli 2010 beslist heeft om een beroep in te stellen bij de Raad voor vergunningsbetwistingen tegen de bestreden beslissing.

Artikel 1 van het besluit van het college van burgemeester en schepenen vermeldt: “Het college van burgemeester en schepenen beslist om beroep in te stellen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 10 juni 2010 houdende de voorwaardelijke inwilliging van het beroep van [REDACTED] en de aflevering van de vergunning”.

Uit deze bepaling blijkt duidelijk dat het college van burgemeester en schepenen de beslissing heeft genomen.

Verzoekende partij kan zich als publiekrechtelijke rechtspersoon met goed gevolg beroepen op artikel 4.8.16 § 1 eerste lid 3° VCRO om de wettigheid van een vergunningsbeslissing aan te vechten indien blijkt dat zij rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningbeslissing. De beslissing van het college van burgemeester en schepenen is, alhoewel dit niet met zoveel woorden expliciet wordt vermeld, gebaseerd op artikel 4.8.16 § 1 eerste lid 3° VCRO.

De verklaringen van de raadsman van verzoekende partij ter terechtzitting van de schorsingsprocedure vermag geen afbreuk te doen aan hetgeen door het college van burgemeester en schepenen is beslist en ook niet expliciet is tegengesproken in het inleidend verzoekschrift.

Nu het inleidend verzoekschrift dient te worden gelezen in die zin dat het is neergelegd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt, mist de door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie juridische grondslag.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Niettegenstaande hetgeen de verzoekende partij in haar wederantwoordnota van 6 oktober 2011 verklaart, moet vastgesteld worden dat het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij in haar beslissing om in rechte op te treden van 8 juli 2010 wel degelijk uitdrukkelijk verwijst naar artikel 193 Gemeentedecreet en dus naar het artikel dat handelt over de vertegenwoordiging in rechte van de gemeente door het college van burgemeester en schepenen. Er kan, mede gelet op de aanhef van het inleidend verzoekschrift, naar het oordeel van de Raad, zelfs na de uiteenzetting in vermelde wederantwoordnota, derhalve geen enkele twijfel bestaan omtrent het feit dat het voorliggend beroep werd ingesteld door de stad HASSELT, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen.

Aangezien noch uit de beslissing om in rechte op te treden van 8 juli 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij, noch uit het inleidend verzoekschrift kon worden afgeleid op welk onderdeel van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO de verzoekende partij haar vordering meende te kunnen steunen, verklaarde de verzoekende partij op de zitting van 24

november 2010 betreffende de vordering tot schorsing uitdrukkelijk dat zij haar vordering op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO baseerde.

In repliek op de door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie, stelt de verzoekende partij in haar wederantwoordnota van 6 oktober 2011 dat zij zich als publiekrechtelijk rechtspersoon met goed gevolg kan beroepen op artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° VCRO. Tegelijk, en anders dan in het inleidend verzoekschrift het geval was, omschrijft de verzoekende partij zichzelf in haar wederantwoordnota daarnaast als *'DE STAD HASSELT, te verstaan als het college van burgemeester en schepenen van de STAD HASSELT'*.

2.

De Raad is van oordeel dat enkel het inleidend verzoekschrift kan aangemerkt worden als principieel uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid en de gegrondheid van een beroep en van de middelen waarop dit beroep steunt. Dit geldt eveneens en evenzeer voor het belang dat een verzoekende partij met haar vordering wenst te dienen, de rechtsgronden waarop vermelde vordering steunt en voor de hoedanigheid waarin een verzoekende partij zich aandient.

Er kan bijgevolg geenszins aanvaard worden dat een verzoekende partij tijdens de procedure, desgevallend nadat de uitspraak betreffende de vordering tot schorsing is tussengekomen, zich in haar wederantwoordnota in een andere hoedanigheid presenteert, een kennelijk ander belang lijkt te dienen en haar vordering op een andere rechtsgrond baseert dan in het inleidend verzoekschrift het geval was.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij stelt, kan de Raad niet voorbijgaan aan de verklaringen van haar raadsman op de zitting van 24 november 2010. Zeker nu noch uit het inleidend verzoekschrift, noch uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 8 juli 2010 kon afgeleid worden op welke rechtsgrond de verzoekende partij haar beroep baseerde.

3.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij kennelijk nog altijd geen onderscheid weet te maken tussen de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen om op grond van de artikelen 57, §3, 9° en 193, eerste lid Gemeentedecreet de gemeente, in deze de stad, in rechte te vertegenwoordigen enerzijds en de bevoegdheden die artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet exclusief aan het college van burgemeester en schepenen toewijst anderzijds.

Met de tussenkomende partij is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij haar vordering tot vernietiging niet met goed gevolg kan baseren op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO aangezien de stad HASSELT niet kan worden aangemerkt als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan. Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure wordt, gelet op artikel 4.7.12 VCRO en volgende, immers uitdrukkelijk en exclusief toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen en valt in die zin te beschouwen als een beslissing zoals wordt bedoeld in artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet.

De verzoekende partij beschouwt zich dan ook ten onrechte als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan en kan hieruit bijgevolg geen enkel belang putten. De omstandigheid dat de verzoekende partij in de voorliggende procedure, conform artikel 57, §3, 9° Gemeentedecreet in samenlezing met artikel 193 Gemeentedecreet, wordt vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, doet hieraan geen afbreuk.

4.

Het voorgaande verhindert echter niet dat de verzoekende partij, als (publiekrechtelijke) rechtspersoon, zich naar het oordeel van de Raad met goed gevolg had kunnen beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om de wettigheid van een vergunningsbeslissing aan te vechten indien blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing. De verzoekende partij heeft zulks evenwel nagelaten.

De verzoekende partij heeft met het inleidend verzoekschrift de contouren van het voorliggende beroep getrokken en, bij monde van haar raadsman, haar vordering uitdrukkelijk gebaseerd op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO. Zoals reeds opgemerkt, kan de verzoekende partij het geweer niet plots van schouder veranderen en in de loop van de procedure haar belang, haar hoedanigheid en de rechtsgrond van haar vordering naar eigen goeddunken heroriënteren zodat de Raad noodzakelijk moet besluiten tot de onontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot vernietiging.

De exceptie dient in de aangegeven mate aangenomen te worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 december 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER